

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

Αρ. Φύλλου 88

28 Μαΐου 1993

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 2145

Ρύθμιση θεμάτων εκτέλεσεως ποινών, επαχύνσεως και εκσυγχρονισμού των διαδικασιών απονομής της δικαιοσύνης και άλλων θεμάτων

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Εκδίδομε τον ακόλουθο Νόμο που ψήφισε η Βουλή:

ΠΡΩΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ**ΘΕΜΑΤΑ ΕΚΤΕΛΕΣΕΩΣ ΠΟΙΝΩΝ****Άρθρο 1**

1. Το άρθρο 57 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως ακολούθως:

Αν δεν ορίζεται διαφορετικά σε ειδικές διατάξεις, η χρηματική ποινή δεν μπορεί να είναι κατώτερη από πενήντα χιλιάδες (50.000) δραχμές ούτε ανώτερη από πέντε εκατομμύρια (5.000.000) δραχμές και το πρόστιμο δεν μπορεί να είναι κατώτερο από δέκα χιλιάδες (10.000) δραχμές ούτε ανώτερο από διακόσιες χιλιάδες (200.000) δραχμές.

2. Στην παρ. 2 του άρθρου 82 του Ποινικού Κώδικα προστίθενται τα ακόλουθα εδάφια:

Σε ποινές φυλακίσεως άνω των δύο ετών, αν έχει εκτιθεί με οποιονδήποτε τρόπο το ήμισυ της ποινής και το προς έκτιση υπόλοιπο δεν υπερβαίνει τα δύο έτη, το συμβούλιο πλημμελειοδικών του τόπου κρατήσεως με αίτηση του κατάδικου είναι αποκλειστικά αρμόδιο να μετατρέψει τούτο σε χρηματική ποινή, εκτός αν με ειδική αιτιολογία κρίνει από την εν γένει συμπεριφορά του κατάδικου κατά το χρόνο εκτίσεως της ποινής ότι η μετατροπή δεν αρκεί για να αποτραπεί ο κατάδικος από την τέλεση άλλων αξιόποινων πράξεων. Κατά του εκδιδόμενου βουλευμάτος ο κατάδικος μπορεί να ασκήσει έφεση ενώπιον του συμβουλίου εφετών. Κατά τα λοιπά εφαρμόζεται το πρώτο εδάφιο της

παραγράφου 5 του παρόντος. Η παραπάνω διάταξη δεν εφαρμόζεται, όπου σύμφωνα με διάταξη νόμου απαγορεύεται η μετατροπή της ποινής.

3. Η παρ. 5 του άρθρου 82 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως ακολούθως:

5. Σε περίπτωση μετατροπής της στερητικής της ελευθερίας ποινής σε χρηματική ποινή ή πρόστιμο, η αρχική ποινή εκτελείται, μέχρι να καταβληθεί στο δημόσιο ταμείο ολόκληρο το ποσό της μετατροπής. Δικαιούται όμως ο κατάδικος μετά την πραγματική έκτιση του 1/4 της αρχικής ποινής να ζητήσει την καταβολή του υπολοίπου της μετατροπής εντός δύο ετών από την απόλυσή του. Η ρύθμιση γίνεται με διάταξη του εισαγγελέα πλημμελειοδικών του τόπου κρατήσεως, η οποία αναστέλλει την εκτέλεση της ποινής. Αν το ποσό της μετατροπής δεν καταβληθεί εντός της παραπάνω προθεσμίας, η χορηγηθείσα αναστολή ανακαλείται με όμοια διάταξη και διατάσσεται η εκτέλεση της ποινής. Οι παραπάνω διατάξεις ανακοινώνονται και στον εισαγγελέα εκτέλεσεως της ποινής. Δεύτερη αίτηση για ρύθμιση καταβολής του υπολοίπου της μετατροπής της ίδιας ποινής είναι απαράδεκτη.

4. Οι απολύσεις, που γίνονται κατ' εφαρμογή του άρθρου 82 του Π.Κ., όπως παραπάνω τροποποιήθηκε, ανακοινώνονται από τους διευθυντές των καταστημάτων κρατήσεως στους αρμόδιους εισαγγελείς εκτέλεσεως των ποινών και στις αρμόδιες υπηρεσίες ποινικού μητρώου για την καταχώριση στα οικεία ατομικά δελτία.

5. Αλλοδαποί, που κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου εκτίουν ποινές φυλακίσεως και συγκεντρώνουν τις προϋποθέσεις των παραγράφων 2 ή 3 του παρόντος άρθρου, απελαύνονται αμέσως από τη χώρα με βούλευμα του συμβουλίου πλημμελειοδικών του τόπου κρατήσεως, εφόσον είχαν εισέλθει ή διέμεναν παρανόμως στη χώρα και δεν συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι για τη μη απέλασή τους. Η τυχόν υποβολή αιτήσεως, κατά τις παραγράφους 2 και 3 του παρόντος ή και η καταβολή του ποσού της μετατροπής, δεν εμποδίζει την απέλαση.

6. Προσωπική κράτηση βάσει καμένων διατάξεων των κατά την παράγραφο 2 του παρόντος απολυομένων

για την εισπράξη των δικαστικών εξόδων και τελών, που έχουν επιβληθεί με τις αντίστοιχες καταδικαστικές αποφάσεις, δεν επιτρέπεται.

7. Στο άρθρο 100 Α του Ποινικού Κώδικα προστίθεται παράγραφος 8, που έχει ως εξής:

"8. Μέχρις ότου λειτουργήσει ο Κλάδος Επμελητών Κοινωνικής Αρωγής, που προβλέπεται από τα άρθρα 15-17 του ν.1941/1991, τα καθήκοντα επιβλέψεως των όρων ασκούνται από τον εισαγγελέα του δικαστηρίου, που εξέδωσε την απόφαση για την αναστολή υπό επιτήρηση".

8. Η παράγραφος 2 του παρόντος άρθρου μπορεί να εφαρμοστεί και σε όσους κατά τη δημοσίευση του νόμου αυτού εκτίουν οποιουδήποτε είδους ποινή στερητική της ελευθερίας πρόσκαιρης διάρκειας, εκτός αν εκτίεται ποινή για εμπορία ναρκωτικών ή παράβαση του ν. 1916/1990 ή ληστεία.

9. Οι διατάξεις: α) του άρθρου 25 του ν. 2058/1952 "περί μέτρων ειρηνεύσεως" β) του άρθρου 24 του ν. 410/1976 "περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεων του Ποινικού Κώδικος, του Κώδικος Ποινικής Δικονομίας και άλλων πινών διατάξεων" και γ) του π.δ. 178/1980 "περί του μέτρου του ευεργετικού υπολογισμού του χρόνου εργασίας των καταδικών", μπορούν να εφαρμόζονται αναλόγως και στις περιπτώσεις κρατούμενων αντιρρησιών συνείδησης, που εκτίουν ποινή στη στρατιωτική φυλακή της Σίνδου, ύστερα από κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Άμυνας και Δικαιοσύνης.

Άρθρο 2

Το άρθρο 53 του ν. 1851/1989 αντικαθίσταται ως εξής:
"Οι τακτικές άδειες χορηγούνται εφόσον:

α) Ο κατάδικος έχει εκτίσει το ένα πέμπτο της ποινής του χωρίς ευεργετικό υπολογισμό των ημερών εργασίας και η κράτηση έχει διαρκέσει τουλάχιστον τρεις μήνες. Σε περίπτωση καταδίκης σε ισόβια κάθειρξη, η κράτηση πρέπει να έχει διαρκέσει τουλάχιστον δέκα έτη και εφόσον πρόκειται για ισόβια κάθειρξη λόγω μετατροπής από μη εκτελεσθείσα θανατική ποινή, κατά το άρθρο 96 παρ.1 του παρόντος Κώδικα, τουλάχιστον δεκαπέντε έτη. Σε περίπτωση ποινικού σωφρονισμού, ο εφηβος ή μετεφηβικής ηλικίας κατάδικος πρέπει να έχει εκτίσει το ήμισυ τουλάχιστον του ορισθέντος κατώτατου ορίου. Αν στον κατάδικο έχουν επιβληθεί περισσότερες ποινές κατά της ελευθερίας και δεν έχει γίνει προσμέτρησή τους σε μια συνολική ποινή κατά το άρθρο 94 του Π.Κ., για τον υπολογισμό της εκπθεισας ποινής κατά την έννοια της παρούσας διατάξεως λαμβάνεται υπόψη το άθροισμα των επί μέρους ποινών.

β) Δεν εκκρεμεί κατά του κατάδικου ποινική δίωξη για απόδραση κατά το άρθρο 173 του Π.Κ. ή για άλλη αξιόποινή πράξη, που επισύρει ποινή φυλακίσεως τουλάχιστον τριών μηνών και η οποία τελέσθηκε είτε πριν είτε μετά τον εγκλεισμό του στο κατάστημα κράτησης.

γ) Εκτιμάται ότι δεν υπάρχει κίνδυνος φυγής του κατάδικου ή τελέσεως, κατά τη διάρκεια της άδειας, νέων εγκλημάτων. Για τη διαπίστωση περί του ότι συντρέχει αυτή η προϋπόθεση εκτιμώνται ιδίως: α) η προσωπικότητα του κατάδικου και η εν γένει συμπεριφορά του μετά την τέλεση της πράξης, κατά τη διάρκεια της κράτησης και κατά τη διάρκεια των αδειών, που

ενδεχομένως του έχουν ήδη χορηγηθεί β) η ατομική επαγγελματική και κοινωνική κατάσταση του ίδιου και της οικογένειάς του, καθώς και οι τυχόν οικογενειακές του υποχρεώσεις. Επίσης συνεκτιμάται η ωφέλεια, την οποία μπορεί να έχει για την προσωπικότητα του κρατούμενου και τη μελλοντική του εξέλιξη η λήψη μέτρων για τη σταδιακή επάνοδό του σε καθεστώς πλήρους ελευθερίας".

ΔΕΥΤΕΡΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

ΠΟΙΝΙΚΕΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 3

1. Στο άρθρο 64 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται παρ. 2, που έχει ως ακολούθως:

"2. Με την επιφύλαξη της διατάξεως του άρθρου 89 παρ. 1, όταν από διάταξη νόμου η υποχρέωση για την αποκατάσταση της ζημιάς ή την ικανοποίηση της ηθικής βλάβης ή της ψυχικής οδύνης, περιορίζεται αποκλειστικά σε τρίτο αστικώς υπεύθυνο, ο, κατά το άρθρο 63, νομιμοποιούμενος σε άσκηση πολιτικής αγωγής μπορεί να παραιτείται ως πολιτικώς ενάγων κατά του κατηγορούμενου προς υποστήριξη της κατηγορίας και μόνο. Η σχετική δήλωση μπορεί να γίνει τόσο κατά την προδικασία όσο και στο ακροατήριο, σύμφωνα με το άρθρο 84".

2. Στο άρθρο 104 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται παρ. 2, που έχει ως εξής:

"2. Όταν ενεργείται προανάκριση, σύμφωνα με το άρθρο 243 παράγραφος 1, ο κατηγορούμενος μπορεί να ασκήσει τα δικαιώματα, που προβλέπονται στα άρθρα 101 και 102 και να υποβάλει εγγράφως την απολογία του εκπροσωπούμενος από συνήγορο, που διορίζεται κατά το άρθρο 96 παρ. 2, εκτός αν θεωρείται αναγκαία η αυτοπρόσωπη εμφάνισή του, κατά την κρίση εκείνου που ενεργεί την προανάκριση. Ο κατηγορούμενος εκπροσωπούμενος δια του συνηγόρου υποχρεούται να δηλώσει τη διεύθυνση της κατοικίας του, εφαρμοζόμενων αναλόγως των εδαφίων γ' και ε' του άρθρου 273".

3. Στην παρ. 2 του άρθρου 142 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται τελευταίο εδάφιο, που έχει ως εξής:

"Η ημερομηνία υπογραφής των καθαρογραμμένων πρακτικών σημειώνεται αυθημερόν σε ειδικό βιβλίο, που τηρείται στην οικεία γραμματεία".

4. Το πρώτο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 145 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

"3. Μέσα σε είκοσι ημέρες από την, κατά το άρθρο 142 παρ. 2 εδάφιο τελευταίο, καταχώριση στο ειδικό βιβλίο καθαρογραμμένων πρακτικών είναι δυνατό να ζητηθεί από τους διαδίκους και τον εισαγγελέα ή να προκληθεί αυτεπαγγέλτως από το δικαστή η διόρθωση λαθών, που υπάρχουν στα πρακτικά ή η συμπλήρωση των ελλείψεων, αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παρ.1".

5. Στην παρ. 2 του άρθρου 308 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται τελευταίο εδάφιο, που έχει ως εξής:

"Πριν παρέλθει χρονικό διάστημα δέκα ημερών από την ειδοποίηση η οικεία δικογραφία δεν εισάγεται στο

συμβούλιο, αλλά παραμένει στη γραμματεία της εισαγγελίας".

6. Στην παρ. 5 του άρθρου 327 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται εδάφιο τελευταίο, που έχει ως εξής:

"Σε κάθε, πάντως, περίπτωση ο κατηγορούμενος έχει το δικαίωμα να προτείνει και εξετάσει τρεις τουλάχιστον μάρτυρες υπερασπίσεως".

7. Το άρθρο 374 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

"Άρθρο 374

1. Σε κάθε δικάσιμο προσδιορίζονται για εκδίκαση μέχρι τριάντα υποθέσεις, αν πρόκειται για το τριμελές πλημμελειοδικείο, ή μέχρι εξήντα αν πρόκειται για το μονομελές. Ο αριθμός αυτός μπορεί να αυξηθεί αν ο εισαγγελέας, με τη σύμφωνη γνώμη και του διευθύνοντος το δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη και τα στατιστικά δεδομένα, κρίνει ότι όλες οι υποθέσεις μπορούν να περατωθούν εντός της ημέρας.

2. Ο εισαγγελέας, όταν προσδιορίζει τις υποθέσεις κάθε δικαίμου τις κατανέμει σε τρία μέρη, αφού πάντοτε λάβει υπόψη του το χρόνο τελέσεως της πράξεως. Το πρώτο μέρος περιλαμβάνει τις υποθέσεις, που επίκειται η παραγραφή τους, καθώς και εκείνες στις οποίες ο κατηγορούμενος κρατείται προσωρινά για τη δικαζόμενη υπόθεση, το δεύτερο εκείνες που προέρχονται από αναβολή και το τρίτο τις λοιπές υποθέσεις, εκτός αν ο εισαγγελέας με διάταξή του κρίνει διαφορετικά.

3. Τρεις τουλάχιστον εργάσιμες ημέρες πριν από τη συνεδρίαση, ο γραμματέας της εισαγγελίας αναρτά, στον προς τούτο χώρο της εισαγγελίας, αντίγραφο της σειράς των υποθέσεων, σύμφωνα με το έκθεμα, σημειώνοντας και το χρόνο που θα εκδικαστούν. Η σειρά του εκθέματος δεν μπορεί να αλλάξει παρά μόνο με απόφαση του δικαστηρίου, που δημοσιεύεται κατά την έναρξη της συνεδριάσεως και αφορά υπόθεση στην οποία όλοι οι διάδικοι είναι παρόντες. Μπορεί όμως το δικαστήριο, με απόφασή του και κατά τη διάρκεια της συνεδριάσεως, να μεταθέσει τη συζήτηση για ορισμένη υπόθεση σε επόμενο αριθμό της σειράς, ύστερα από αίτηση κάποιου από τους διαδίκους ή και αυτεπαγγέλτως για εξαιρετικούς λόγους".

8. Στο άρθρο 375 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται παράγραφος, που παίρνει τον αριθμό 1 και έχει ως κατωτέρω, οι δε παράγραφοι 1, 2 και 3 παίρνουν αντιστοίχως τους αριθμούς 2, 3 και 4.

"1. Οι διατάξεις του προηγούμενου άρθρου έχουν εφαρμογή και στο εφετείο εκτός από την παρ. 1".

9. Το εδάφιο β' της παρ. 2 του άρθρου 486 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας καταργείται.

10. Τα ποσά, τα οποία προβλέπονται στα στοιχεία α', β' και γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 489 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, όπως αυτό τροποποιήθηκε από την παράγραφο 6 του άρθρου 22 του ν.1868/1989 και το άρθρο 33 του ν.1941/1991, ανακαθορίζονται ως εξής:

α) Το ποσό των τριάντα χιλιάδων (30.000) δραχμών στο στοιχείο α' αυτού ανακαθορίζεται στο ποσό των ογδόντα χιλιάδων (80.000) δραχμών.

β) Το ποσό των πενήντα χιλιάδων (50.000) δραχμών στο στοιχείο β' αυτού ανακαθορίζεται στο ποσό των εκατόν πενήντα χιλιάδων (150.000) δραχμών.

γ) Το ποσό των εκατόν είκοσι χιλιάδων (120.000)

δραχμών στο στοιχείο γ' αυτού ανακαθορίζεται στο ποσό των τριακοσίων χιλιάδων (300.000) δραχμών.

11. Στην παράγραφο 6 του άρθρου 497 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται εδάφιο, που έχει ως εξής:

"Μπορεί όμως το δικαστήριο, όταν επιβάλει ποινή φυλακίσεως, να χορηγήσει ανασταλτικό αποτέλεσμα στην έφεση, που θα ασκηθεί από τον κατηγορούμενο, εφαρμοζόμενης κατά τα λοιπά της παραγράφου 2 του παρόντος".

12. Η παρ. 2 του άρθρου 508 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως ακολούθως:

"2. Η διάταξη της παραγράφου 1 δεν εφαρμόζεται, αν η αίτηση αναιρέσεως ασκείται εναντίον αποφάσεως, που έχει απορρίψει την έφεση ως ανυποστήρικτη ή απαράδεκτη ή αν δόθηκε είτε αρχικά είτε μεταγενέστερα ανασταλτικό αποτέλεσμα στην αίτηση αναιρέσεως σύμφωνα με το άρθρο 471 παράγραφος 2".

13. Στο άρθρο 282 παρ. 3 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται εδάφιο που έχει ως εξής:

"Στις λοιπές πράξεις μπορεί να επιβάλλονται στους εφήβους κατηγορούμενους πρόσθετες υποχρεώσεις που να συνάδουν στην προσωπικότητα του ανηλίκου και να αφορούν τον τρόπο ζωής του ή της διαπαιδαγώγησής του. Οι πρόσθετες υποχρεώσεις επιβάλλονται από τον ανακριτή όταν διενεργείται κυρίως ανάκριση ή από τον εισαγγελέα ανηλίκων στις λοιπές περιπτώσεις με διάταξή του. Σε περίπτωση μη συμμορφώσεως του ανηλίκου στις πρόσθετες αυτές υποχρεώσεις μπορούν οι παραπάνω να διατάσσουν την τοποθέτηση του ανηλίκου σε κατάλληλο κρατικό κοινοτικό ή ιδιωτικό κατάστημα αγωγής ή θεραπευτικό κατάστημα αν διαπιστωθεί ανάγκη προς τούτο".

14. Μετά το εδάφιο β' της παρ. 2 του άρθρου 122 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθενται τα ακόλουθα εδάφια:

"Στην περίπτωση του προηγούμενου εδαφίου ο κατηγορούμενος έχει το δικαίωμα να ζητήσει με αίτησή του από τον εισαγγελέα του δικαστηρίου του τόπου κατοικίας ή διαμονής του παθόντος να παραπεμφθεί η εκδίκαση της υποθέσεως στο δικαστήριο του τόπου εκδόσεως του εντύπου. Ο εισαγγελέας διατάσσει την παραπομπή, εφόσον κρίνει ότι συντρέχουν βάσιμοι λόγοι ευχερέστερης διεξαγωγής της δίκης.

Αν η αίτηση απορριφθεί, ο κατηγορούμενος ή ο συνήγορός του μπορεί να υποβάλει παρόμοια αίτηση στο δικαστήριο που δικάζει την υπόθεση, το οποίο αποφασίζει για την παραπομπή ή όχι της υποθέσεως".

"Άρθρο 4

1. Η παρ. 3 του άρθρου 6 του ν.1916/1990 αντικαθίσταται ως εξής:

"3. Η παράβαση της πρώτης παραγράφου του παρόντος άρθρου τιμωρείται με χρηματική ποινή πέντε εκατομμυρίων (5.000.000) δραχμών μέχρι εκατό εκατομμυρίων (100.000.000) δραχμών. Η εξ αμελείας παράβαση τιμωρείται με χρηματική ποινή τουλάχιστον ενός εκατομμυρίου (1.000.000) δραχμών".

2. Στο άρθρο 7 του ν.1916/1990 προστίθενται οι παρακάτω παράγραφοι 1 και 2, οι δε υπάρχουσες αριθμούνται σε 3, 4 και 5.

"1. Η ποινική δίωξη για τα κατά τον παρόντα νόμο

κακουργήματα τα συναφή προς αυτά κακουργήματα και πλημμελήματα ασκείται από τον Εισαγγελέα Εφετών Αθηνών, Θεσσαλονίκης ή Πατρών, η δε ανάκριση διεξάγεται από Εφέτη Ανακριτή των ως άνω δικαστηρίων, που ορίζεται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 26 του Κώδικα Οργανισμού των Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργιών. Στην περίπτωση αυτήν ως συμβούλιο ή δικαστής που διευθύνει το δικαστήριο νοείται του οικείου εφετείου. Για την εφαρμογή της διατάξεως οι περιφέρειες του Εφετείου Πειραιά, Ναυπλίου, Κρήτης, Δωδεκανήσου και Αιγαίου υπάγονται στο Εφετείο Αθηνών, οι περιφέρειες των Εφετείων Ιωαννίνων και Κέρκυρας στο Εφετείο Πατρών και οι περιφέρειες των Εφετείων Θράκης, Δυτικής Μακεδονίας και Λάρισας στο Εφετείο Θεσσαλονίκης. Όπου στον παρόντα νόμο αναφέρεται εισαγγελέας ή συμβούλιο πλημμελειοδικών νοείται ο εισαγγελέας και το συμβούλιο εφετών.

2. Προκειμένου να ασκηθεί η κατά την παράγραφο 1 ποινική δίωξη, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών, που έχει επιληφθεί αυτεπαγγέλτως ή κατόπιν καταγγελίας των σχετικών εγκλημάτων, διαβιβάζει αμέσως τα εις χείρας του στοιχεία στον εισαγγελέα εφετών, αναφέροντας σχετικά.

3. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 7 του ν. 1916/1990 διαγράφονται οι λέξεις "εξαιρέσει του εδαφίου ι' της παρ.1 του άρθρου 1".

4. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων 2 και 3 δεν εφαρμόζονται στις εκκρεμείς υποθέσεις για τις οποίες έχει ασκηθεί ποινική δίωξη κατά την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, οι οποίες ως προς τα παραπάνω θέματα εξακολουθούν να διέπονται από το ν. 1916/1990, όπως ίσχυε πριν από την τροποποίησή του.

5. Το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 9 του ν. 1916/1990 αντικαθίσταται ως εξής:

"1. Αρμόδιος εισαγγελέας, που ελοπτεύει το όλο έργο της ανακρίσεως, προανακρίσεως και προκαταρκτικής εξετάσεως για τα εγκλήματα του παρόντος νόμου και τα συναφή προς αυτά, είναι αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου, ο οποίος ορίζεται μαζί με έναν αναπληρωτή του, αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου ή εισαγγελέα εφετών, με απόφαση του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου για μια διετία, που μπορεί να ανανεωθεί".

6. Η παρ. 2 του άρθρου 15 του ν. 1916/1990 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

"2. Αντικατάσταση της προσωρινής κρατήσεως, που διατάχθηκε για κακούργημα, το οποίο αναφέρεται στον παρόντα νόμο, με περιοριστικούς όρους ή άρση της προσωρινής κρατήσεως διατάσσεται με διάταξη του ανακριτή ύστερα από σύμφωνη γνώμη του εισαγγελέα και σε περίπτωση διαφωνίας τους με βούλευμα του αρμόδιου δικαστικού συμβουλίου".

ΤΡΙΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΝΟΜΙΜΟΠΟΙΗΣΕΩΣ ΕΣΟΔΩΝ ΑΠΟ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

Άρθρο 5

Μετά το άρθρο 394 του Π.Κ. προστίθεται άρθρο 394 Α, που έχει ως εξής:

Άρθρο 394 Α

Νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα

1. Με κάθειρξη μέχρι δέκα (10) ετών τιμωρείται όποιος από κερδοσκοπία ή με το σκοπό να συγκαλύψει την αληθή προέλευση ή να παράσχει συνδρομή σε πρόσωπο που ενέχεται στα κατωτέρω εγκλήματα, προκειμένου αυτό να αποφύγει τη δίωξη, την εκτέλεση επιβληθείσας ποινής ή μέτρου ασφαλείας ή δημεύσεως, αγοράζει, αποκρύπτει, λαμβάνει ως εμπράγματο ασφάλεια, δέχεται στην κατοχή του, καθίσταται οπωσδήποτε δικαιούχος, μετατρέπει ή μεταβιβάζει οποιοδήποτε περιουσιακό στοιχείο, που προέρχεται από έγκλημα αρπαγής (άρθρο 322) ληστείας (άρθρο 380) εκβίασης σε βαθμό κακούργηματος (άρθρο 385, παρ. 1α), κλοπής κατά το άρθρο 374, περιπτώσεις α'-στ', παραγωγής, εμπορίας ή διακίνησης ναρκωτικών, κατασκευής, εμπορίας ή διακίνησης όπλων, εκρηκτικών ή εμπρηστικών υλών ή μέσων χημικού ή βιολογικού πολέμου, ή από έγκλημα που αφορά αφαίρεση και μεταμόσχευση ανθρώπινων ιστών και οργάνων ή από συμμετοχή σε τέτοια εγκλήματα, ή μεσολαβεί στη διενέργεια τέτοιων πράξεων. Αν ο δράστης ενεργεί τέτοιες πράξεις κατ' επάγγελμα ή κατά συνήθεια ή αν το περιουσιακό στοιχείο είναι ιδιαίτερα μεγάλης αξίας, επιβάλλεται κάθειρξη. Επίσης επιβάλλεται υποχρεωτικά δήμευση των παραπάνω περιουσιακών στοιχείων, ως και των πάσης φύσεως αντικειμένων, χρημάτων ή αξιών, που χρησιμεύσαν ή προορίζονταν να χρησιμεύσουν για την τέλεση του εγκλήματος πλην εκείνων των οποίων διατάσσεται η επιστροφή στον ιδιοκτήτη.

2. Οι ποινές της προηγούμενης παραγράφου επιβάλλονται ανεξάρτητα από το αν είναι τιμωρήτες ή όχι ο υπαίτιος του εγκλήματος, από το οποίο προέρχεται το περιουσιακό στοιχείο, ή αν το έγκλημα αυτό τελέστηκε στην αλλοδαπή.

3. Ως περιουσιακά στοιχεία κατά την έννοια της πρώτης παραγράφου νοούνται κινητά και ακίνητα πράγματα, δικαιώματα και έγγραφα που αποτελούν τίτλο ιδιοκτησίας ή ενσωματώνουν ή αποδεικνύουν περιουσιακά δικαιώματα, το τίμημά τους και τα αντικείμενα που αποκτήθηκαν μέσω αυτών".

Άρθρο 6

1. Αν κατά τη διενέργεια προκαταρκτικής εξετάσεως, προανακρίσεως, ή ανακρίσεως για οποιοδήποτε έγκλημα προκύψουν υπόνοιες για νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα, το δικαστικό συμβούλιο μπορεί μετά από πρόταση του εισαγγελέα ή αίτηση του ανακριτή να διατάξει με ειδικώς αιτιολογημένο βούλευμα την, εκ μέρους οποιουδήποτε πιστωτικού ιδρύματος ή χρηματοδοτικού οργανισμού, παροχή κάθε πληροφορίας, έστω και απόρρητης, ή αποδεικτικού στοιχείου σχετικού με το άνοιγμα και την κίνηση λογαριασμού, κατάθεση χρημάτων ή παροχή οποιωνδήποτε υπηρεσιών, που κατά την κρίση του συμβουλίου ενδέχεται να σχετίζονται με νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα.

2. Όταν διεξάγεται κυρία ανάκριση για το έγκλημα της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα, μπορεί ο ανακριτής να απαγορεύσει την κίνηση των λογαριασμών και το άνοιγμα των θυρίδων του κατηγορούμενου, έστω και κοινών με άλλο πρόσωπο, εφόσον υπάρχουν βάσιμες υπόνοιες ότι οι λογαριασμοί αυτοί ή οι θυρίδες περιέχουν χρήματα ή πράγματα, που προέρχονται από νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα. Μετά το πέρας της ανακρίσεως αρμόδιο να διατάξει τα παραπάνω είναι το δικαστικό συμβούλιο. Η διάταξη του ανακριτή ή το βούλευμα του δικαστικού συμβουλίου επέχει θέση εκθέσεως κατασχέσεως, εκδίδεται χωρίς προηγούμενη κλήση του κατηγορούμενου ή του τρίτου, δεν είναι απαραίτητο να αναφέρει συγκεκριμένο λογαριασμό ή θυρίδα, επιδίδεται δε στον κατηγορούμενο και στο διευθυντικό στέλεχος του πιστωτικού ιδρύματος ή χρηματοδοτικού οργανισμού ή στο διευθυντή του υποκαταστήματος όπου εδρεύει ο ανακριτής ή ο εισαγγελέας. Σε περίπτωση κοινού λογαριασμού ή θυρίδας, επιδίδεται και στον τρίτο.

3. Η κατά την προηγούμενη παράγραφο απαγόρευση, θα ισχύει από της επιδόσεως της διατάξεως του ανακριτή ή του βουλεύματος του δικαστικού συμβουλίου στο διευθυντικό στέλεχος ή στο διευθυντή του υποκαταστήματος. Έκτοτε απαγορεύεται το άνοιγμα της θυρίδας και η κίνηση των λογαριασμών είναι δε άκυρη έναντι του Δημοσίου τυχόν εκταμίευση χρημάτων από το λογαριασμό. Υπάλληλος του πιστωτικού ιδρύματος ή του χρηματοδοτικού οργανισμού, που παραβιάζει τις κατά την προηγούμενη παράγραφο απαγορεύσεις, τιμωρείται με ποινή φυλακίσεως μέχρι δύο (2) ετών.

4. Αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παραγράφου 1 του παρόντος, μπορεί ο ανακριτής ή το δικαστικό συμβούλιο να διατάξει την απαγόρευση εκποίησης ορισμένου ακινήτου του κατηγορούμενου. Η διάταξη του ανακριτή ή το βούλευμα του δικαστικού συμβουλίου επέχει θέση εκθέσεως κατασχέσεως, εκδίδεται χωρίς προηγούμενη κλήση του κατηγορούμενου και επιδίδεται στον κατηγορούμενο και στον αρμόδιο φύλακα μεταγραφών, ο οποίος υποχρεούται να προβεί αυθημερόν σε σχετική σημείωση στα οικεία βιβλία και να αρχειοθετήσει το έγγραφο που του κοινοποιήθηκε. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, ρυθμίζονται τα της εγγραφής της ανωτέρω σημειώσεως στα οικεία βιβλία, τα της αρχειοθετήσεως του κοινοποιηθέντος εγγράφου, ως και κάθε σχετική λεπτομέρεια.

5. Κάθε δικαιοπραξία, υποθήκη, κατάσχεση ή άλλη πράξη, που εγγράφεται στα βιβλία του υποθηκοφυλακείου μετά τη σημείωση της προηγούμενης παραγράφου, δεν λαμβάνεται υπόψη για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 3 του παρόντος.

6. Ο κατηγορούμενος και ο τρίτος δικαιούνται να ζητήσουν την άρση της διατάξεως του ανακριτή ή την ανάκληση του βουλεύματος του δικαστικού συμβουλίου, με αίτησή τους που απευθύνεται προς το δικαστικό συμβούλιο και κατατίθεται στον ανακριτή ή τον εισαγγελέα, εντός δέκα (10) ημερών από της επιδόσεως σ' αυτόν της διατάξεως ή του βουλεύματος. Το συμβούλιο, στο οποίο δεν μετέχει ο ανακριτής, αποφαινεται αμετακλήτως εντός πέντε (5) ημερών. Η διάταξη ή το βούλευμα ανακαλείται αυτεπαγγέλτως αν προκύψουν νέα στοιχεία.

ΤΕΤΑΡΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Άρθρο 7

1. Στην παρ. 1 εδ. α' του άρθρου 14 του Κ.Πολ.Δ. το ποσό των τριακοσίων χιλιάδων (300.000) δραχμών αυξάνεται σε εξακόσιες χιλιάδες (600.000) δραχμές.

2. Στην παρ. 2 του άρθρου 14 του Κ.Πολ.Δ. τα ποσά των τριακοσίων χιλιάδων (300.000) και ενός εκατομμυρίου (1.000.000) δραχμών αυξάνονται αντίστοιχα σε εξακόσιες χιλιάδες (600.000) και δύο εκατομμύρια (2.000.000) δραχμές.

3. Στην παρ. 4 του άρθρου 173 του Κ.Πολ.Δ. το ποσό των τριάντα χιλιάδων (30.000) δραχμών αυξάνεται σε πενήντα χιλιάδες (50.000) δραχμές.

4. Στο άρθρο 205 του Κ.Πολ.Δ. το ποσό των πέντε χιλιάδων (5.000) έως πενήντα χιλιάδων (50.000) δραχμών αυξάνεται σε πενήντα χιλιάδες (50.000) έως τριακόσιες χιλιάδες (300.000) δραχμές.

5. Στην παρ. 1 του άρθρου 207 του Κ.Πολ.Δ. το ποσό των χιλίων (1.000) έως πενήντα χιλιάδων (50.000) δραχμών αυξάνεται σε δέκα χιλιάδες (10.000) έως εκατό χιλιάδες (100.000) δραχμές.

6. Στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 393 του Κ.Πολ.Δ. το ποσό των εκατόν είκοσι χιλιάδων (120.000) δραχμών αυξάνεται σε πεντακόσιες χιλιάδες (500.000) δραχμές.

7. Στα άρθρα 466 και 467 του Κ.Πολ.Δ. το ποσό των εξήντα χιλιάδων (60.000) δραχμών αυξάνεται σε εκατόν πενήντα χιλιάδες (150.000) δραχμές.

8. Στο άρθρο 636 του Κ.Πολ.Δ. το ποσό των τριακοσίων χιλιάδων (300.000) δραχμών αυξάνεται σε εξακόσιες χιλιάδες (600.000) δραχμές.

9. Στην παρ. 2 του άρθρου 1047 του Κ.Πολ.Δ. το ποσό των εξήντα χιλιάδων (60.000) δραχμών αυξάνεται σε εκατόν πενήντα χιλιάδες (150.000) δραχμές.

10. Τα ποσά, που αναφέρονται στις διατάξεις των άρθρων 14, 173 παράγραφος 4, 205, 207 παράγραφος 1, 393, 466, 467, 636 και 1047 παράγραφος 2 του Κ.Πολ.Δ., μπορούν του λοιπού να αυξηθούν με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Άρθρο 8

1. Στο άρθρο 15 του Κ.Πολ.Δ. καταργείται η περίπτωση με τον αριθμό 14.

2. Το άρθρο 17 του Κ.Πολ.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

Άρθρο 17

Στην αρμοδιότητα των μονομελών πρωτοδικείων υπάγονται πάντοτε: 1) οι διαφορές που αναφέρονται στο άρθρο 681 Β, καθώς και εκείνες που αφορούν τη ρύθμιση της οικογενειακής στέγης και την κατανομή των κινητών μεταξύ των συζύγων σε περίπτωση διακοπής της συμβίωσης, 2) οι διαφορές ανάμεσα στους ιδιοκτήτες ορόφων ή διαμερισμάτων από τη σχέση της οροφκτησίας, καθώς και οι διαφορές ανάμεσα στους